

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
si se plătesc tot-dă-ună înainte

In București la casa Administrației
Din Județ și Străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Seasă luni : 15 : 25
Trezi luni : 8 : 12

De zemă în străinătate 15 bani

Scrierile nu se impună

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strin în casă

V. Alexandru.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primește:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și în
toate oficialele de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0,30 b. linia
III 2,— lei
II 8,—
Insertiuni și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioscul No. 117, Boulevard St. Michel.

UN NUMER VECIU 30 BANI

REDACȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

SCRIOSAREA UNUI DINASTIC

București 6 Iunie 1893

D-le Beldimanu!

A ajuns vremea ca eu, dinastic, să-ți scriu D-tale, antidinastic, să-ți scriu pentru a-ti spune că văd cu părere de rău că a inceput să-ți iasă dreptatea la lumină.

Am urmărit de aproape atentatul celor 12 ofițeri și am căutat să-mă da bine socoteală de ceea ce este această infamie, care m'a revoltat în adâncul sufletului meu. Am căutat să afiu de cine este urzită, de cine a fost executată și ce urmări a avut această celebră infamie.

Inainte de atentat, ceteam *Adevărul* cum citeam toate ziarurile, sau mai toate; — după atentat, l-am cedit cu sfîntenie în fie-care zi.

Inainte de atentat, când vedeam atacurile contra Regelui și principelui Ferdinand, mă întrebam care este cauza de nu vi se face un proces de presă, și îmi explicam acest lucru prin două motive :

1). că Regele s'ar opune; experiența făcută cu darea în judecată a D-lui Panu fiindu-i suficientă pentru a vedea că o dare în judecată servă mai mult la popularizarea ziarului de căt la alt-ceva;

2) că guvernul conservator fiind intemeitorul, în cea mai mare parte, a ziarului *Adevărul*, nu-i convine a vă pune în poziție să descoperă uneltele ce făcea, nu sunt săse ani, contra dinastiei actuale.

Îmi ziceam pe de altă parte — și aceasta îmi părea principalul argument — că Regele nu voie să arête că ar avea cunoștință măcar de atacurile ce i-le adreseză.

Și gândindu-mă la toate acestea atribuam succesele ziarului D-tale curiozității publicului de a găsi în el o campanie virulentă contra celei mai mari autorități a Statului, și de curajul de a vorbi lămurit în toate ocaziunile și tuturor oamenilor cari intră prin ocupăriile lor în domeniul public, — de și căte o dată aprecierile D-tale erau greșite.

Astăzi, în-cotro mă întorc, văd un număr din *Adevărul*, și îmi închipuesc că nici un organ de publicitate nu are un tiraj și atât de mare.

Să nu fie oare un semn al timurilor?

De netăgăduit este astăzi că toate simpatiile publicului sunt cu D-ta și, acest lucru trebuie să te console de toate mișurile ce s'au urzit contra D-tale, dar pe de altă parte trebuie să pue la gânduri și pe guvern și pe Rege.

Atentatul de la 20 Maiu a avut darul de a te pune față în față cu principale Ferdinand și cu M. Sa Regele.

Attitudinea guvernului, a principalei Ferdinand și a Regelui, de la 20 Maiu până astăzi, a avut darul de a arata cine a urzit această infamie, prin ce s'a executat și cine este răspunzător de ea.

Intr-adevăr, este astăzi cunoscut de toată țara că, în seara de 20 Maiu, nici o autoritate publică, nici un procuror — civil sau militar — nici o autoritate administrativă de orice natură nu s'a mișcat, cel puțin pentru a face un simulacru de anchetă. Deja printr-aceasta se putea vedea că toate autoritățile aproba faptul. Dar se putea zice că, surprinsă fie-

care din aceste autorități, nu știe să măsuri să ia. A doua zi, a treia zi, a patra zi, ar fi putut să se pue în mișcare. — Nimic! Nu s'a facut nimic!

Un fapt pe care l'ai semnalat în ziarul D-tale, fapt pe care vă mărturisesc că mă refuzam a-l crede, și pe care sunt obligat a-l crede astăzi, este că unul din ofițerii batalionului de vânători s'a dus imediat la Palat — neapărat pentru a raporta principelui Ferdinand bravura de la redacția *Adevărului*, pentru ca, la rîndul său, primul comandant al batalionului, moștenitorul Tronului, să o raporteze și el Regelui.

Toate ziarale scriseau a treia zi despre acest atentat; toată lumea nu vorbea de căt despre aceasta:

era imposibil ca Regele și principale Ferdinand să nu-l fi aflat a doua zi chiar, dacă nu-l afise chiar în seara de 20 Maiu, din raportul prefectului de poliție.

Dar să presupunem că l-aflat, și auzis că de oare ce nu te plângi în mod oficial nu așa a se occupa de fapt, de și constituie un invederat atentat la libertatea presei, chestiune cu totul de ordine publică.

Am văzut însă că ai dat o petiție, în toată regula, D-lui comandanț al corpului al 2-lea de armată și că, ducându-te a cere rezultatul petiției D-tale, ai fost trimis de la Aria la Caiata și pus în imposibilitate de a avea vre un rezultat.

Prințul acest fapt, autoritatele Statului au pus vîrf inepției lor; — complicitatea tuturor este astăzi evidentă.

Pus dar față în față cu principale Ferdinand, acesta a trimis pe ofițerii batalionului său să te stâlcească în redacție.

A făcut aceasta cu consumțimenterul ministrului de rezbel, al comandanțului corpului al 2-lea de armată, al comandanțului pietei București, al prefectului poliției și al procurorilor civili.

A făcut aceasta cu consumțimenterul Regelui.

Toti aceștia s'au sfătuin cum să stâlcească pe un bătrân redactor de ziar, chiar în redacția ziarului, și dacă nu s'au sfătuin toți înainte de fapt, s'au făcut complice prin aprobație ce așa dat faptului și prin denegarea de dreptate ce așa suferit din partea lor.

Rolul principelui Ferdinand și al Regelui Carol, într-această denegare de dreptate, are ceva odios în el, căci acestor principi, din familia Hohenzollern, li se cere a avea sufletul imbuscat de sentimente cavarerești pentru a face dreptate chiar unui adversar, mai cu seamă unui adversar politic.

Ce așa fi zis, D-le Beldimanu! dacă, a doua zi de atentat, așa fi auzit că principale Ferdinand ar fi chemat pe ofițerii batalionului său și le-ar fi spus că aflat cu regret că el, amestecându-se în chestiuni care nu-i prievă, așa făcut un act pe care il dezaproba?

Ce așa fi zis, D-le Beldimanu! dacă Regele, și șeful suprem al armatei, ar fi ordonat o anchetă și ar fi murit imediat din acel batalion pe mă-

iorul Cocea?

Într-adevăr, este astăzi cunoscut de toată țara că, în seara de 20 Maiu, nici o autoritate publică, nici un procuror — civil sau militar — nici o autoritate administrativă de orice natură nu s'a mișcat, cel puțin pentru a face un simulacru de anchetă.

Deja printr-aceasta se putea vedea că toate autoritățile aproba faptul. Dar se putea zice că, surprinsă fie-

care din aceste autorități, nu știe să măsuri să ia. A doua zi, a treia zi, a patra zi, ar fi putut să se pue în mișcare. — Nimic! Nu s'a facut nimic!

Așa e că D-ta, și lumea întreagă era să recunoască că principale Ferdinand și Regele erau absolut străini de acest atentat? — Rămânea o bănuială asupra guvernului, dar principali de Hohenzollern erau să fie afară din chestiune.

Astăzi Carol, Cocea, Ferdinand, Lahovary, Gorjan, Arion, Paraschivescu sunt una, totuși adversari al bătrânlui Beldimanu, rez bunându-șă prin violare de domiciliu și prin loviturile unui Sparafucile — mai mult de cât cel legendar — căci operează însoțit de 11 oameni armăți.

Regele unei țări, cu principale mosotenitor și cu tot guvernul, calcă legile, deneagă dreptatea, lovesc și varsă sânge. — E un fapt scârboș, care reflectă inima omului și care atinge prestigiul și demnitatea țărei românești, punând-o pe aceeași treaptă cu țara zulușilor — dacă asemenea lucruri să se întâmplat vre-o dată pe acolo său unde-va!

O asemenea atitudine indică sfîrșitul trist al unei epopee frumoase! !

Iluziunile multora s'au stins de mult și tare mi-e frică ca disprețul public să nu ruginăască Coroana de otel.

Primește, D-le Beldimanu! incrințarea distinției mele considerații.

Un dinastic.

ALEGERILE IN GERMANIA

BERLIN 4 Iunie.—Până la 7 iun. seara 276 rezultate sunt cunoscute. Printre aleșii sunt: 32 conservatori, 5 partidul imperial, 2 Unione liberală, 46 centru, 5 partid liberal al poporului, 19 democrați socialisti, 3 antisemiti, 8 polonezi, 6 alsaciene, 1 danez, 1 independent, 135 balotagi.

Candidații în balotagi se împart astfel: 63 liberali-nationali, 71 socialisti, 41 conservatori, 12 unione liberală, 24 partidul imperial, 5 partid liberal al poporului, 5 polonezi, 4 tineri, 25 centru, 13 guelfi, 1 alsacian, 1 partid al imperiului, 12 antisemiti, 8 par-

tidi poporului.

Ziaristul Fusanghel a fost ales la Olpe-

meseched.

La Siegen, balotagi între D. Stoecker și liberal-national D. Dresler.

Alegerea D-lui Ahlwardt e considerată ca asigurată la Friedberg și la Neu-Stettin.

Printre candidații centrului favorabili proiectului militar au fost aleși: D. Lenard la Rastadt; prințul d'Arenberg la Molsheim; pe cînd D. Smula, opus proiectului este în balotagi la Bentheim cu D. Merlich, favorabil proiectului.

Prințul Carolat a fost ales la Guben; D. Roescke la Anhalt. Ambii aceștia, cu toate că nu sunt din nici un partid sunt dispuși să înțelege cu guvernul.

Partidul liberal al poporului a pierdut Potsdam, Brandenburg și Detmold.

Unionea liberală a pierdut Wolfenbuttel și Halzminden.

Ordinea restabilită

Toate ziarale așa vorbit zilele astăzi de rescoalele de la Chajna; nici unul însă nu a putut da pe larg cauza rescoalei sau urmările ei. Căt pentru gazetele de guvernamentale, ele care găsesc destule coloane pentru injuri și pentru pripite desmințiri, așa fost mai laconice de cum li-șă obiceiul.

Ce așa fi zis, D-le Beldimanu! dacă Regele, și șeful suprem al armatei, ar fi ordonat o anchetă și ar fi mu-

rat imediat din acel batalion pe mă-

iorul Cocea?

Intr-adevăr, este astăzi cunoscut de toată țara că, în seara de 20 Maiu, nici o autoritate publică, nici un procuror — civil sau militar — nici o autoritate administrativă de orice natură nu s'a mișcat, cel puțin pentru a face un simulacru de anchetă.

Deja printr-aceasta se putea vedea că toate autoritățile aproba faptul.

Dar se putea zice că, surprinsă fie-

resa subvenționată cu vîntele stereope: „ordinea a fost restabilită”. Si în cîinte astea se presupune că s'a dat destulă satisfacție opiniei publice alarmate.

Așa a fost și cu rescoala sătenilor: depeșile de pe „campul de operațiune” spuneau că Jack Schinguitorul și Variadii au restabilit ordinea, dar nu arătau nici odată pe larg, în ce mod a cîștigat sinistra ordine a fost întronată.

Nu mai în urmă, după trece de vreme

îndelungată, după ce cîteva glasuri și

săptămâni de la demisia sa

de la demisia D-lui colonel N. Grădișteanu

D. Colonel N. Grădișteanu a adresat D-lui director al ziarului *Voința Națională* o scrisoare, pe lângă care alăturează o copie după demisia sa

din armată.

Regretăm mult această hotărâre luată de colonelul N. Grădișteanu, și vom reveni asupra acestei demisiuni și mai ales asupra cauzelor care au motivat-o.

Iată scrisoarea D-lui colonel N. Grădișteanu:

D-lui direct. al „Voință Națională”

Domnule Director,

Părăsind știrea, m'am crezut dator să adresez D-lui general de divisie, sub ordinile căruia mă așlam, un raport în care să

adăram cîntele cari m'au săli în luna a-

ceastă decizie. Convins fiind că acest raport va rămâne în cartoanele corpului de armă și să ale ministerului și dorind a-l

pune în vedere tuturor foștilor mei frați de armă, căruia le adresez o ultimă salutare, vă rog să bine-voi și să inseră acest raport al meu în coloanele stimulatul D-v. ziar.

Primî, vă rog, împreună cu mulțumirile mele anticipate, expresiunea considerației mele.

Colonel în retragere

N. Grădișteanu

Iată și copia după demisia D-lui colonel N. Grădișteanu:

Domnule general,

Am avut onoare a vă înainta demisiunea mea, în formele strict cerute de regulamente, cu un raport special așa că

sia mai multor manevre, nu am avut de căt mulțumiri din partea șefilor.

Am comandat în manevrele de la Tigeniș, sub ochii D-lui ministru de reșebel, atunci șef de stat-major al D-lui general Radovici, comandantul șef, avangarda unui corp de armată compusă din cele 3 arme și nu am primit de căt felicitări, atât din partea D-sale cat și a șefilor mei direcți și mai cu seamă a Majestății Sale Regelui. Am satisfăcut astfel cerințelor articolului 13 din legea de finanțare, pe care nu le îndeplinești acel mai nou de căt mine cărți au avut fericea de a fi înaintați.

Ce rămâne militarul, chemat după o nesfășărită abnegație, să își sacrifice și viața pe câmpul de onoare, cind legea, în baza căreia el cu voie face toate sacrificiile, este înălțăturată?

Este o datorie de demnitate pentru el, este o datorie de onoare față cu frații săi de arme, să se retragă cind dreptul său este violat, său cind aprecierea șefilor, în de afară de lege, îl arată că nu se mai poate bucura de încrederea lor. Aceasta am și făcut, îndeplinindu-mi, pentru ultima oară, datoria mea de militar, reintrând imediat în viața privată.

Colonel în retragere
M. Grădișteanu.

POLITICA EXTERNA

AUSTRO-UNGARIA

Discursul Împăratului Franz Josef cu ocazia primirii delegațiunilor Austro-Ungarești precum și expuseul D-lui Kalnoky în delegațiunea ungurească asupra politicei externe a produs prețuitindenea, chiar și în Rusia efectul cel mai bun, numai în Germania nu. Asigurările de pace ale împăratului Austriei și declaratiunea că această pace nici o dată nu pare mai sigură de căt azi a impresionat rău cercurile politice germane, și presa oficială. Aceasta dintr-un motiv simplu dar puternic fiind că aceste asigurări vorbesc și ele contra proiectului militar.

Altă dată asigurările de pace ce veniau din Viena sau din Roma erau salutate la Berlin cu entuziasm, astăzi presa oficială Germană în parte tace și în parte declară că și împăratul și contele Kolnoky se înșală dacă cred în intențiunile bune ale Rusiei și Franței. Ba unele ziare germane merg așa de departe că spun dacă Austria va presista în atitudinea sa Germania nu va mai căuta într-o viitoare complicație de căt propriile sale forțe și va părăsi pe aliații săi.

Germanii, adică diplomația germană, din punctul ei de vedere are tot dreptul de a fi supărată pe Franz Iosif și contele Kolnoky pentru declaratiunea lor. Într-adevăr, diplomația germană și politicianii germani pentru că să poată căpăta la alegerile din 15 Iunie o majoritate parlamentară favorabilă proiectului militar își dău cele mai mari silințe de a dovedi poporului relevete intențiuni ale Rusiei și Franței față cu Tripla-alianță și în special cu Germania. Hartă privitoare la dislocația trupelor Triplei și Dublei alianțe circulă actual minte în toată țara, zilnic se împrăștie sute de mii de foii volante în care se încercă să se arăte superioritatea armatei franceze și în mijlocul acestor opinii pentru obținerea în sfârșit a proiectului militar, declaratiile în delegațiile Austro-Ungare a căzut ca o boamă. Presa protivnică legei militare face într-adevăr cel mai larg uz de aceste declaratiuni și probabil că vor contribui într-o căt-va la succesul electoral al opozitiei.

Pe de altă parte împăratul Franz Josef și Contele Kalnoky erau conștienți de a face această declaratiune, întări fiind că nici o chestie europeană azi nu amintind momentan pacea și al doilea fiind că declaratiuni contrarie ar fi pericolită reforma valutel austro-ungare.

Ori-cum, o rețea de treceșteore s-a produs între cel două maluri însemnat aliați din Tripla-alianță. Unii pretind chiar – aceasta însă noi nu credem – că tripla alianță nu va mai fi reînnoită după exprimarea tractatului. Singurul lucru adeverat e că aliații se plâng că militarismul german îi săliște și pe deșniș de a se ruina prin înarmări încă înaintea îmbucuirei răsboiu lui.

C.N.

Atentatul de la 20 Mai și Presa

Voința Națională:

După ce a regularisit libertatea alegerilor, după ce a pus un frâu libertății întrunirilor, conservatorii său năpăstuit acum, cu o furie sălbatică, asupra libertății presel. Singura armă cu care cetățenii mai pot, în aceste triste vremuri, să lupte în contra unei stăpâniri tiranice singura deschizătură prin care deșniș mai pot să își resupe nemulțumirile și durerile lor este presa; ei bine, și această armă conservatorilor voiesc să confise și această deschizătură voiesc să o închidă, pentru a face în jurul stăpânirei lor linștea morțel, tăcerea cimitirilor.

Alegerile le-au redus la o simplă formalitate administrativă, în care legiuinile de funcționari polițieni și batalioanele de ciomagași avină să stăpânească urnele, deci de soția candidaților, de vreme ce alegerilor adeverăți, teroriză prin arestările, procese și bătăi nici nu mai îndraznesc să iasă din casă; întrunirile nu se mai pot ține de căt cu invocarea poliției, căci nici un antreprenor de sală nu culează să și-o închirieză înainte de a fi cerut autorizația prefectului, și dacă în cele din urmă

intrunirea se ține, cetățenii sunt nevoiți să treacă prin indoioare și sururi de bătăuș, de agenti de poliție și de soldați.

Acum a sosit timpul presei. Până ce guvernul să propună în Parlament măsurile restrictive pe care organele oficiale oase ni le anunță de atâtă timp, să recur la un mijloc mai expedivit, spre a reduce la tacere ziarele opoziționale. Guvernul nu face, ce e drept, nici un proces de presă; în schimb însă, el face procese ziaristilor, nu se condamnă ziaristii pentru delictele de presă ci pentru alte delicte închipuite, ceea ce este infam și cnic. Cu modul acesta, delictele de presă pot fi aduse, în mod indirect, înaintea tribunalelor ordinare și Constituția poate fi astfel eludată. Guvernul nu îndrăznește să facă *Adversul* un proces de presă, temându-se că dintr-un asemenea proces să nu iasă destăinuirile grave în sarcina mulțora din puternicii săi; el se mai teme că verdictul juraților să nu fie mai mult o condamnare a regimului de căt a organului de opoziție. De aceea conservatorii au recurs la un mijloc mult mai comun: vor să lovească de a răndul în parte fie care din redactorii *Adversului*, pe unul lă expulsat, pe două dintr-enii i-au maltratat într-un mod barbar, pe un altul, grăție unei miserabile înscenări polițienești, lău condamnat pentru un delict imaginat la un an de zile închisoare.

Dar loviturile îndrepătate în contra *Adversului* fac parte dintr-un întreg sistem de persecuție, ce s-a organizat în contra presei din opoziție. A fost lovit mai întâi *Evenimentul* din Iași prin expulzarea unuia din redactorii săi; apoi a venit răndul ziaristilor Brădeanu și Popescu, cari au fost înținuți arestați timp de două săptămâni în mod preventiv, pentru un delict de presă; nu știm a cul va fi răndul maine. *L'Indépendance roumaine* a anunțat că dă Jecu, unul din colaboratorii *Adversului*, care până acum n'a fost niciodată expulzat nici arestat, va fi dat în judecată pentru motivul că ar fi băut pe un vînzător de gazete. Să ne așteptăm deci la o nouă înscenare polițienească, cu martori născuți de poliție; să ne așteptăm deci în curând la condamnarea D-lui Jecu... și cine știe ce atenție nu se mai pregătesc în contra presei? *Timpul* ne-a spus că actualul de violență al ofițerilor din batalionul principelui Ferdinand era indicat ca singurul mijloc de apărare în contra *Adversului*; acest act, în loc de a fi inițiat de presa guvernamentală, a fost din potrivă aprobat, iar autoritățile lor felicită că și cum ar fi îndeplinit cine știe viețile pe campul de onoare. După teoria *Timpului* și a celor lalte oficioase, ofițerii erau datori să răsbosească pretinse, ofensă ce să aduce capul batalionului principelui Ferdinand; asemenea acțiuni de rezburare fiind indicate, consiliile și încurajate trebuie să ne așteptăm de aci înainte ca atunci cand Suveranul va fi atacat într-un ziar, pentru atitudinea sa neconstituțională, un alt maior Cocea să lovească pe ziaristul care a îndrăsnit să se atingă de seful său.

Dar lucrurile pot merge mai departe; funcționarii de la poliție, ofițerii de jandarmi, pot merge într-o redacție să răzbune ofensa adusă prefectului de poliție; funcționarii de la culte vor putea imita exemplul ofițerilor de vânătoare, pentru a răzbuna onoarea atacată a D-lui Ghiță Ioan său a demnului său fiu, acciari și pietrarii primării, într-o bună dimineață, vor putea năvăli într-o redacție, vor putea bate și schioli pe redactori sub pretext că seful lor, D. Filipescu, a fost insulat...

Pe această cale, nu știm unde ne putem opri. Să totuști, aci va trebui să ajungem dacă, în adevăr, după cum pretend jurnalele conservatoare, nu mai avem legătură cu aceasta, dacă tribunalele și curțile cu jurați nu mai există, dacă într-un stat anarhic, dacă presa este declarată atatării din lege și datea pradă bandiștilor guvernamentali.

Să ne așteptăm deci la toate persecuțiunile și la toate violențele. Această triste situație ce se crează presei în țara românească, nu va face însă pe nici un ziarist, care are conștiință de însemnata misiune a presei într-un stat constituțional, să capiteze; meseria de ziarist de opoziție unea grea și plină de pericole, dar în același timp și foarte onoarătoare; ea dobândesc acum, în greile imprejurări pe care le străbate, caracterul unui apostolat. Nici arestările, nici persecuțiunile guvernului nu ne vor face să lipsim de la datoria noastră, înființând abuzurile, denunțând pe șarlatani și pe șihări, demasând tripotăgiurile și scandalurile regimului, siguri sănătății și sănătății populației.

Față cu aceste constatări ale autorităților militare întrebăm dacă mai să șelevă ce zis reptile *Timpul*, Constituțional, Tara și Independența, care s-au grăbit să sănătății prima noastră și sănătății în privința acestei crimi?

CRONICA

FRIDILAND

— Scene autentice din tabără.

(Gornistul a sunat de teorie. Soldații din comunitatea său au adunat cercuri-cercuri împărtăsite pe câmp. În mijlocul fiecaruia cerc către un caporal sau sergent instructor care chestionează și explică. La parte sergentul N. pește, mandru de misiunea sa, dar cu oarecare durere în zâmbirea insărcinată.)

Sergentul: (adresându-se unui soldat) Ia să-mi spui tu, leat, cum îl chiamă pe printul moștenitor?

Soldatul (încurcat): Părinte...

Sergentul (apăsat): Părinte, da!

Soldatul (mai incusat, uitându-se fix înaintea): Moștenitorul...?

Sergentul (zimbind cu bunătate): El da, moștenitorul!

Soldatul (scăpinându-se în cap cu mâna stângă și lovindu-se cu ea dreaptă peste pulpa piciorului): Astă care-a ieșit acu?

Sergentul: Astă, astă, dar care vreau?

Soldatul (facând o nouă sfârșire ca să-și aducă aminte): Stiu... cum dracu-l îzic?... Fr... Fr... Fr...

Sergentul: Frrrr... el?

Soldatul: Fridiland!

căteva zile la Carlsbad pentru restabilirea sănătății sale.

D. C. Nottara, va sta o lună în Carlsbad.

Într-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere...

Maria planse și ea, iar Jean îi uscă lacramile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le sădea astfel!

Intr-o seară, copilul dormea; Maria nu vrea să-l scoale și veni singură. Când trece pe lângă densus, Jean o trase de rochie și tărând-o în pădure, planse la picioarele ei, sbuciumându-se în iarbă,

Baudry, prins fără veste de un mistreț, de abia puțu să-l tragă un glonț... A două lovitură luând foc îndată, iar mistrețul rănit de moarte sărind asupra îi, el a apucat pușca de teavă ca să omoare fiara cu patul... cand, printre imprejurare neexplicabilă, slobozindu-se a două lovitură, nenorocitul a căzut jos ca trăsnit...

Numai frica pierde Statele.

Voltaire.

Fil mediocru și tiritor și vel izbuti în toate.

Beumarchais.

Un ultim cuvânt

Un cersetor către Păcălă:

— Te rog, Domnisorule! dă-mi căpătă banii să-mi cumpăr pâine.

— Îa acesti două-zeci de bani pentru ca să îmi cumpăr pâine.... și să o bei în sănătatea mea.

Ultime Telegrame

PARIS, 5 Iunie.—"Gaulois" zice că D. Carnot suferă de o tifită.

Lanterne consideră sănătatea președintelui ca foarte sfîrșită. Înconjurul D-lui Carnot e foarte îngrijit.

Un buletin publicat după prânz zice însă că D. Carnot e mai bine; înbunătățirea se face încet.

BELGRAD, 5 Iunie.—Skupština a înținut ședință solemnă azi cu ocazia depunerii jurământului de către Rege.

Discursul tronului zice că regele și-a îndeplinit la 1 Aprilie o datorie strictă, căci nu putea să tolerze ca guvernul, lucrând în numele său în timpul minorității sale, să restoarne bazele vieții constituționale. Actul său a fost aprobat cu entuziasm în țară și apreciat în mod drept în străinătate.

Discursul revelează pretinsele probe de simpatie date de Suveranul și de șefii de Stat străini pentru persoana regelui. Regale asigură că Serbia se va face demnă de această inimă simpatie, formând un element de ordine și de progres în Europa Orientală, întreținând amicizia dobândite și formând altele noi.

Discursul constată că Skupština este extinsă și fidelă și sinceră a voinții naționale. Ea a fost convocată pentru a primi jurământul Regelui și pentru a vota bugetul și tratatele comerciale cu Germania și Austro-Ungaria. Regele recomandă acestea tratate atenționii Skupștinei.

Discursul și jurământul Regelui au fost aplaudate și acclamate în mod frenetic.

VIENĂ 4 Iunie.—Delegațiunea austriacă a adoptat creditele pentru provinciile ocupate. Ministrul finanțelor imperiului D. de Kallay, a combatuit, în mijlocul aplauzelor vii, criticele violente formulate de tinerii cehi, în privința situației unor provinciile ocupate. El a dat deslușiri statistice asupra dezvoltării foarte satisfăcătoare țărei.

LONDRA 4 Iunie.—Alegerea suplementară din Linthgowshire.—D. Hope, conservator, a fost ales cu 3202 voturi contra 3024 date D-lui Ure, gladstonian.

—

Acte Oficiale

Sunt numiți: Gr. Sutzu, fost inspector al bunurilor eforiei, în postul vacanță al sef al serviciului spitalelor din cancelaria acelei eforii, și D. Gr. Băleanu în postul de inspector al spitalelor eforiei creata din nou prin bugetul rectificativ pe exercițiul anului curent; D. Vasile Patriu în postul de avocat la epitropia spitalelor casei, S-tu Spiridon din Iași, însărcinat cu afacerile din Galați, în locul D-lui Stefan Marinescu Dulugea, care se pune în disponibilitate; D. Dr. G. Hanulescu în postul vacanță de medic la plasa Argeșei-Riurile din județul Muscel, cu reședință în comuna Mihăescu.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

